

mgr Iwona Rzańska
nauczyciel mianowany
Szkoły Podstawowej nr 3
w Rogoźnie

**WARUNKI AKTYWNEJ WSPÓŁPRACY
WYCHOWAWCY KLASOWEGO Z RODZICAMI UCZNIÓW**

Rodzina i szkoła stanowią dwa podstawowe środowiska wychowawcze mające decydujący wpływ na wszechstronny rozwój dziecka. Zadaniem szkoły jest poszukiwanie płaszczyzn i sposobów udzielania pomocy rodzicom w zakresie wychowania dzieci. Wychowanie młodego człowieka nieradko przerasta współczesnych rodziców. Zapracowani i pochłonięci wieloma problemami codziennego życia nie dostrzegają potrzeby współpracy z nauczycielem – wychowawcą. Rodzice próbują samodzielnie rozwiązywać problemy swych pociech, często jednak ich działania nie przynoszą pożądanych efektów. Sfrustrowani niepowodzeniami wychowawczymi upatrują ratunku w szkole. Szkoła może prawdziwie i skutecznie wychowywać tylko we współpracy z rodzicami uczniów.

Wychowawca ma szansę zjednać sobie rodziców, gdy potrafi wyrobić sobie wśród nich autorytet. Do każdego z rodziców powinien mieć indywidualne podejście i uwzględniać ich cechy osobowościowe, warunki życia i pracy. Jakość kontaktów z rodzicami w dużej mierze zależy od umiejętności interpersonalnych wychowawcy. Powinien on być dobrym rozmówcą i przede wszystkim dobrym słuchaczem. Nigdy nie powinien oceniać rodziców i ich pouczać. Wychowawca powinien tak prowadzić rozmowę, aby rodzice zawsze otrzymywali od niego informację zwrotną. W kontaktach z rodzicami powinien być szczery, otwarty i empatyczny. Ważne jest, aby każdą rozmowę prowadził w życzliwej, pełnej ciepła i zaufania atmosferze. Rodzice widząc autentyczne zaangażowanie wychowawcy w sprawy ich dzieci, nabierają do niego zaufania i chętnie podejmują współpracę.

Aby współpraca ta była owocna konieczne jest – zdaniem wielkiego, polskiego pedagoga M. Łobockiego – przestrzeganie następujących zasad:

- zasada partnerstwa (równorzędne prawa i obowiązki),
- zasada wielostronnego przepływu informacji,
- zasada jedności oddziaływań (konieczności realizowania zgodnych ze sobą celów wychowania),
- zasada pozytywnej motywacji (dobrowolny i chętny udział we współdziałaniu),
- zasada aktywnej i systematycznej współpracy.

Partnerstwo, to wspólne planowanie, podejmowanie decyzji, rozwiązywanie problemów, wzajemne wspieranie się i okazywanie szacunku. Wychowawca wspólnie z rodzicami powinien:

- określić jasno wzajemne oczekiwania,
- stworzyć klasowy program wychowawczy; ustalić procedury oddziaływań wychowawczych i profilaktycznych,
- stworzyć plan oddziaływań wychowawczych, oceniać ich realizację i dokonywać weryfikacji, by planowanie było skuteczniejsze,
- sporządzić listę potrzeb szkoły w zakresie usprawniania jej działalności i wzbogacania bazy dydaktycznej; podejmować działania w celu zgromadzenia środków finansowych, które pozwolą unowocześnić bazę szkoły,
- planować imprezy i wycieczki klasowe z uwzględnieniem możliwości finansowych rodziców oraz zainteresowań uczniów,
- realizować kluczowe przedsięwzięcia szkoły,
- organizować spotkania z przedstawicielami ciekawych zawodów, pracownikami różnych instytucji,
- brać udział w uroczystościach i imprezach klasowych (szkolnych),
- ustalić tematykę szkoleń pedagogicznych rodziców,
- ustalić sposoby szybkiego kontaktowania się ze sobą.

We wszystkich poczynaniach wychowawca powinien akcentować wartość wzajemnego wspierania się, akceptacji i zaufania.

Jestem wychowawcą klasy IIIa Szkoły Podstawowej nr 3 w Rogoźnie. W czerwcu bieżącego roku skończy się trzyletnia współpraca z „moimi” rodzicami. Staralam się wypracować własną receptę na dobrą współpracę. Moja stała troska o edukację i wychowanie dzieci, oraz szczerość, komunikatywność i otwartość wzbudziły zaufanie rodziców. Nigdy nie uważałam, że zawsze mam rację i że wszystko wiem. Podchodziłam indywidualnie do każdego problemu i nie trzymałam się utartych schematów. Uważnie przyglądałam się, słuchałam tego, co rodzice mają do powiedzenia, wręcz zachęcałam do wypowiedzi czy dyskusji. Staralam się wczuwać w rolę rodziców i zawsze byłam gotowa, by pomóc w rozwiązaniu trapiących ich problemów. Byłam otwarta na zmiany i ciekawe propozycje. Nauczyłam się przyjmować krytykę ze strony rodziców i spokojnie ją analizować, choć muszę przyznać, że nie przyszło mi to z łatwością. Jestem przekonana, że dobrze wspólnie wykorzystaliśmy dany nam czas. Nasze działania odzwierciedliły się we wszechstronnym rozwoju naszych pociech.

Wszystkim Rodzicom dziękuję za trzy lata owocnej współpracy i życzę, aby współpraca z przyszłym wychowawcą Waszych dzieci opierała się na partnerstwie i wzajemnym zaufaniu, aby przyświecał jej jeden wspólny cel – wszechstronny rozwój każdego dziecka.

BIBLIOGRAFIA

Balińska H., *Moje dziecko – dobry uczeń*, WSiP, Warszawa 1984 r.

Łobocki M., *Poradnik wychowawcy klasy*, WSiP, Warszawa 1985 r.

Sienkiewicz J., *Wychowawca doradcą rodziców*, „*Życie Szkoły*”, nr 2/2002.